

dr inż. Piotr Szymczyk, dr inż. Magdalena Szymczyk
Akademia Górniczo-Hutnicza, Katedra Automatyki

SYMULATOR SYSTEMU OPERACYJNEGO CZASU RZECZYWISTEGO

Tematem artykułu jest przedstawienie przykładów istniejących symulatorów systemów operacyjnych czasu rzeczywistego ze szczególnym uwzględnieniem symulatora VxSim firmy Wind River i symulatora zawartego w AVR Studio firmy Atmel oraz opis tworzonego w ramach prowadzonych badań symulatora systemu czasu rzeczywistego uCRTOS.

REAL TIME OPERATING SYSTEM SIMULATOR

The main aim of this article is presentation of existing real-time operating system simulators with special consideration of VxWorks simulator from Wind River corporation, AVR Simulator from Atmel corporation and simulator which is created during our research uCRTOS.

1. WPROWADZENIE

Pisząc aplikacje komputerowe, w tym aplikacje czasu rzeczywistego zawsze nadchodzi taki moment, że należy sprawdzić poprawność ich działania i dokonać niezbędne poprawki zanim oprogramowanie trafi na sprzęt docelowy. Etap testowania i poprawiania kodu jest etapem długotrwałym i żmudnym. Wymaga dużego doświadczenia od osób prowadzących te prace i jest dość kosztowny. Oczywiście skala tego etapu zależy od wielkości systemu oraz od roli, jaką będzie odgrywał.

W systemach czasu rzeczywistego, które w większości pełnią istotną i odpowiedzialną funkcję, szczególnie ważne jest zatem sprawdzenie ich poprawnego działania. Skutki błędów w takich systemach mogą mieć poważne konsekwencje. Złe funkcjonujący system w urządzeniach stosowanych w medycynie do naświetlań pacjentów promieniami X może spowodować ich ciężkie obrażenia. Innym znanym przykładem jest błąd w oprogramowaniu lądownika marsjańskiej misji Pathfinder, gdzie nie wykryto na etapie symulacji i testowania błędu w implementacji semafora wzajemnego wykluczania [2]. Spowodowało to awarię systemu i dopiero po analizie sytuacji wykryto problem, poprawiono oprogramowanie, przetransmitowano je z Ziemi na Marsa, uruchomiono i przywrócono system do prawidłowego działania. Spowodowało to opóźnienie realizacji misji, a gdyby cała operacja nie powiodła się, NASA poniosłaby znaczne straty finansowe i konieczne byłoby powtórzenie tej misji.

Zdarza się, że podczas tworzenia aplikacji, sprzęt docelowy powstaje równolegle. Nie istnieje więc możliwość uruchamiania i testowania oprogramowania na urządzeniach. Proces tworzenia oprogramowania wymaga czasu i im wcześniej rozpocznie się jego sprawdzanie tym szybciej i łatwiej można poprawić ewentualne błędy [9].

W celu ułatwienia tej pracy, przyspieszenia jej, a tak że w celu umożliwienia dokładniejszej weryfikacji czy zaimplementowany system działa właściwie, powstają narzędzia wspomagające projektantów i wykonawców systemów. Narzędziami takimi są między innymi symulatory systemów operacyjnych czasu rzeczywistego (SOCR).

Są one również często stosowane do celów dydaktycznych, gdyż uruchamianie aplikacji nie wymaga posiadania kosztownego sprzętu docelowego.

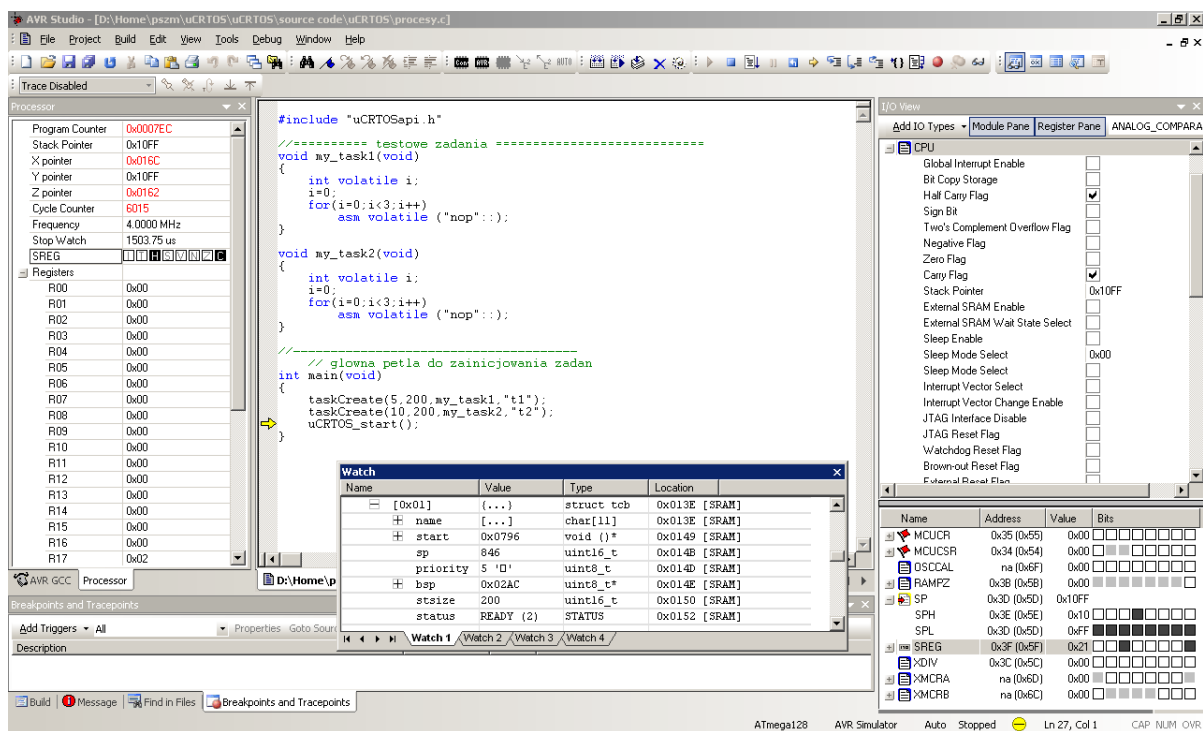
2. SYMULATORY

Istnieje szereg profesjonalnych [10] jak i darmowych symulatorów [3, 4, 5, 7, 8]. Niektóre z nich pozwalają symulować jedynie część funkcjonalności systemu operacyjnego, takie jak na przykład harmonogramowanie procesów, czy komunikację między nimi. Stosowanie symulatora nigdy nie może w pełni zastąpić sprzętu docelowego, ze względu na to, że symulator często nie potrafi idealnie odwzorować otoczenia systemu i środowiska docelowego. Niemniej jednak możliwość użycia symulatora jest cenna i często wykorzystywana w praktyce.

W dalszej części rozdziału przyjrzymy się dokładniej dwóm wybranym symulatorom, AVR Studio firmy Atmel [1, 6] oraz VxSim firmy Wind River [10].

2.1. AVR Studio

Oprogramowanie AVR Studio firmy Atmel jest kompletnym środowiskiem do tworzenia i rozwijania aplikacji uruchamianych na mikrokontrolerach tego producenta. Zawiera wiele różnych dodatkowych narzędzi, między innymi symulator pracy mikrokontrolera. Na rys. 1 pokazane jest całe środowisko z uruchomionym symulatorem. W trakcie symulacji można obserwować postęp wykonania linii kodu, stany rejestrów procesora, podglądać zawartość poszczególnych interesujących nas obszarów pamięci oraz stany portów wyjściowych, a nawet zmieniać stany portów wyjściowych, wartości poszczególnych liczników i rejestrów, generować przerwania tak, aby maksymalnie odwzorować zachowanie zewnętrznego środowiska docelowego.

Rys. 1. Symulator środowiska AVR Studio

Ciekawą opcją jest również możliwość równoczesnej obserwacji kodu źródłowego napisanego w języku C oraz kodu wykonywalnego powstałego w wyniku kompilacji, co pokazano na rys. 2.

```

+000007CF: 9703 SBIW R24,0x03 Subtract immediate from word
+000007D0: F3B4 BRIT PC-0x09 Branch if less than, signed
+000007D1: 9622 ADIW R28,0x02 Add immediate to word
+000007D2: B60F IN R0,0x3F In from I/O location
+000007D3: 94F9 CLI Global Interrupt Disable
+000007D4: BFDE OUT 0x3E,R29 Out to I/O location
+000007D5: BE0F OUT 0x3F,R0 Out to I/O location
+000007D6: BFCD OUT 0x3D,R28 Out to I/O location
+000007D7: 91DF POP R29 Pop register from stack
+000007D8: 91CF POP R28 Pop register from stack
+000007D9: 9508 RET Subroutine return
@000007DA: main
24:
+000007DA: E022 LDI R18,0x02 Load immediate
+000007DB: E031 LDI R19,0x01 Load immediate
+000007DC: E946 LDI R20,0x96 Load immediate
+000007DD: E057 LDI R21,0x07 Load immediate
+000007DE: EC68 LDI R22,0xC8 Load immediate
+000007DF: E070 LDI R23,0x00 Load immediate
+000007E0: E085 LDI R24,0x05 Load immediate
+000007E1: 940E0000 CALL 0x00000000 Call subroutine
26: taskCreate(10,200,my_task2,"t2");
+000007E3: E025 LDI R18,0x05 Load immediate
+000007E4: E031 LDI R19,0x01 Load immediate
+000007E5: EB48 LDI R20,0xB8 Load immediate
+000007E6: E057 LDI R21,0x07 Load immediate
+000007E7: EC68 LDI R22,0xC8 Load immediate
+000007E8: E070 LDI R23,0x00 Load immediate
+000007E9: E08A LDI R24,0x0A Load immediate
+000007EA: 940E0613 CALL 0x00000613 Call subroutine
27: ucRTOS_start();
+000007EC: 940E052B CALL 0x0000052B Call subroutine
28:
+000007EE: E080 LDI R24,0x00 Load immediate
+000007EF: E090 LDI R25,0x00 Load immediate
+000007F0: 9508 RET Subroutine return
+000007F1: 93CF PUSH R28 Push register on stack

```

Rys. 2. Obserwacja kodu źródłowego w wynikowego w trakcie symulacji

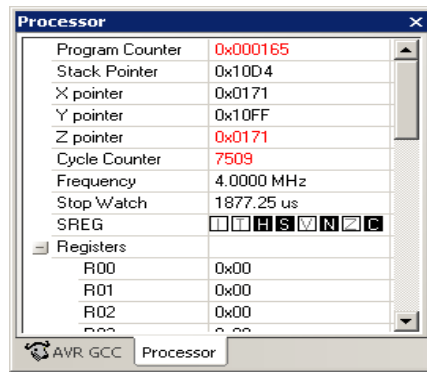
Szczególnie przydatna jest możliwość obserwacji zawartości pamięci, w której umiejscowione są dane na temat procesów systemu operacyjnego, co pokazano z kolei na rys. 3.

Name	Value	Type	Location
name	[...]	char[11]	0x013E [SRAM]
[0x00]	116 't'	char	0x013E [SRAM]
[0x01]	49 'l'	char	0x013F [SRAM]
[0x02]	0 ''	char	0x0140 [SRAM]
[0x03]	0 ''	char	0x0141 [SRAM]
[0x04]	0 ''	char	0x0142 [SRAM]
[0x05]	0 ''	char	0x0143 [SRAM]
[0x06]	0 ''	char	0x0144 [SRAM]
[0x07]	0 ''	char	0x0145 [SRAM]
[0x08]	0 ''	char	0x0146 [SRAM]
[0x09]	0 ''	char	0x0147 [SRAM]
[0x0A]	0 ''	char	0x0148 [SRAM]
start	0x0796	void (*)	0x0149 [SRAM]
->		void ()	0x0796 [SRAM]
sp	846	uint16_t	0x014B [SRAM]
priority	5 '0'	uint8_t	0x014D [SRAM]
bsp	0x02AC	uint8_t*	0x014E [SRAM]
stsize	200	uint16_t	0x0150 [SRAM]
status	READY (2)	STATUS	0x0152 [SRAM]
rrtime	0	uint16_t	0x0153 [SRAM]

Rys. 3. Stan procesu o nazwie t1 obserwowany w trakcie symulacji

Na rysunku tym można zauważyć, że proces o nazwie t1, który ma aktualny priorytet o wartości 5 jest w stanie wykonywania (READY). Bardzo ważnym parametrem systemów czasu rzeczywistego jest oczywiście czas. Jak wiadomo nie tylko poprawne wyniki obliczeń, ale uzyskiwane ich w oczekiwanym momencie czasowym świadczą o poprawnym działaniu całego systemu. Dlatego też znajomość czasu wykonania poszczególnych elementów oprogramowania jak i samych operacji systemu operacyjnego (takich jak przełączenie kontekstu, czy propagacja komunikatu) jest konieczna do weryfikacji poprawności działania takiego systemu.

Symulator AVR Studio umożliwia pomiary czasu poprzez odczyt licznika cykli (ang. *cycle counter*), co jest możliwe dzięki obserwacji danych znajdujących się podczas symulacji w oknie stanu procesora, które pokazano na rys. 4.

Rys. 4. Stan procesora podczas symulacji z widocznym licznikiem cykli

Do obliczenia czasu można użyć wzoru (1):

$$T_{ij} = \frac{CC_i - CC_j}{F_{proc}} \quad (1)$$

gdzie i oznacza punkt czasowy początkowy, j oznacza punkt czasowy końcowy, T_{ij} oznacza czas między punktem czasowym i , a punktem czasowym j , CC_i – wartość licznika cykli dla punktu czasowego i , CC_j – wartość licznika cykli dla punktu czasowego j , a F_{proc} to częstotliwość procesora.

Użycie środowiska AVR Studio jest proste i intuicyjne. Daje pełny pogląd na wykonanie aplikacji i pracę systemu operacyjnego, umożliwia pomiary czasów oraz emulację środowiska zewnętrznego. Wadą tego rozwiązania jest brak dodatkowych narzędzi umożliwiających wizualizację oraz automatyzację analizy pracy systemu.

2.2. VxSim

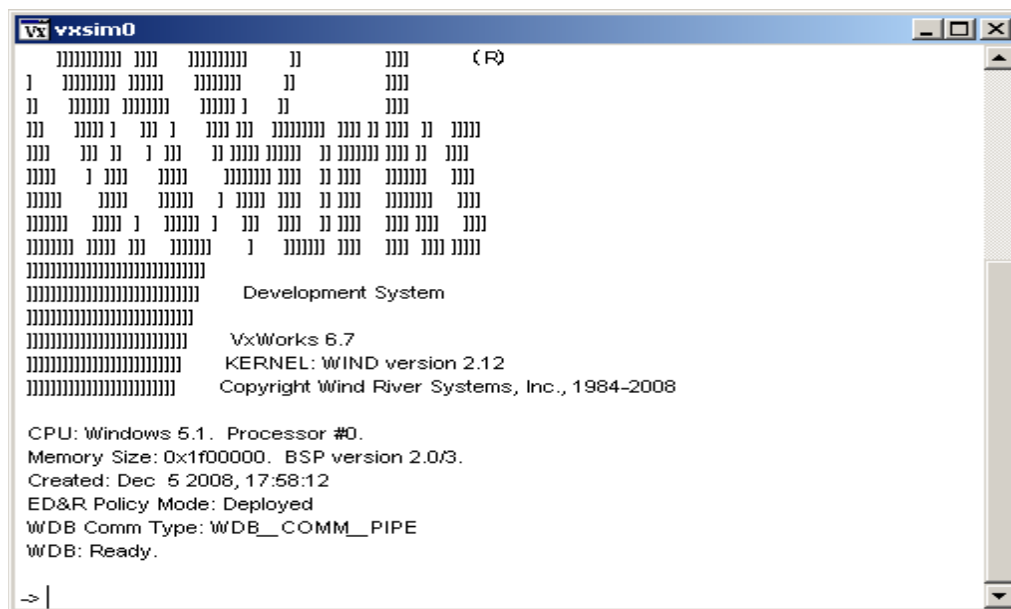
Symulator VxSim [10] jest symulatorem systemu operacyjnego czasu rzeczywistego VxWorks firmy Wind River. Pozwala on na symulowanie pracy zarówno sprzętu docelowego oraz sieci komputerowej i aplikacji w niej pracujących. Ma zaimplementowaną również symulację wieloprocesorowości, NVRAM (ang. non-volatile RAM), MMU (ang. memory management unit), RTC (ang. real-time clock), docelowy system plików i wiele innych funkcjonalności sprzętu docelowego.

Symulator jest programem uruchamianym na komputerze pracującym pod konsolą innego systemu operacyjnego (Microsoft Windows, Linux, Solaris) na platformie innej niż sprzęt docelowy (na przykład na komputerze PC). Powoduje to pewne ograniczenia wynikające z innych niż na sprzęcie docelowym instrukcji maszynowych. Nie ma on zaimplementowanych sprzętowych funkcji zmiennoprzecinkowych, ale posiada zaimplementowaną emulację matematycznych funkcji zmiennoprzecinkowych. Są dostępne następujące funkcje: $\text{acos}()$, $\text{asin}()$, $\text{atan}()$, $\text{atan2}()$, $\text{cos}()$, $\text{cosh}()$, $\text{exp}()$, $\text{fabs}()$, $\text{floor}()$, $\text{fmod}()$, $\text{log}()$, $\text{log10}()$, $\text{pow}()$, $\text{sin}()$, $\text{sinh}()$ i $\text{sqrt}()$. Nie można natomiast używać następujących funkcji zmiennoprzecinkowych: $\text{cbrt}()$, $\text{ceil}()$, $\text{infinity}()$, $\text{rint}()$, $\text{iround}()$, $\text{log2}()$, $\text{round}()$, $\text{sincos}()$, $\text{trunc}()$, $\text{cbrtf}()$, $\text{infinityf}()$, $\text{rintf}()$, $\text{iroundf}()$, $\text{log2f}()$, $\text{roundf}()$, $\text{sincosf}()$, $\text{truncf}()$, $\text{tan}()$, $\text{tanh}()$ oraz funkcji pojedynczej precyzji: $\text{acosf}()$, $\text{asinf}()$, $\text{atanf}()$, $\text{atan2f}()$, $\text{ceilf}()$, $\text{cosf}()$, $\text{expf}()$, $\text{fabsf}()$, $\text{floorf}()$, $\text{fmodf}()$, $\text{logf}()$, $\text{log10f}()$, $\text{powf}()$, $\text{sinf}()$, $\text{sinhf}()$, $\text{sqrtf}()$, $\text{tanf}()$, $\text{tanhf}()$.

Z kolei symulacja wieloprocesorowości jest bliższa rzeczywistości jeśli platforma na której jest uruchamiany sam symulator też jest wieloprocesorowa lub hiperwątkowa (ang. hyperthreading).

Po skonfigurowaniu i uruchomieniu symulator zglasza się otwierając okno konsoli, jak na rys. 5, umożliwiając wykonywanie poleceń tej konsoli i uruchamianie testowanej aplikacji. Możliwe jest, jeśli zajdzie taka potrzeba, przeładowanie (ang. *reboot*) symulatora dający identyczny efekt jak na sprzęcie docelowym.

Możliwe jest zalogowanie się do symulatora z systemu zewnętrznego poprzez otwarcie sesji terminalowej i pracę w linii komend.

Rys. 5. Konsola terminalowa symulatora VxSim

Mając uruchomiony symulator i dostęp do konsoli można wydawać komendy z linii komend. W pewnym stopniu ten tryb pracy przypomina pracę z terminalem Uniksowych, podobne są nawet niektóre komendy takie jak na przykład `pwd`, `ls`, `cp`, `mv`.

Ważniejsze komendy dostępne w powłocie:

- `help` wypisuje listę komend z krótkim ich opisem,
- `dbgHelp` wypisuje informację na temat dostępnych opcji debugowania,
- `edrHelp` wypisuje informację na temat dostępnych opcji ED&R (ang. Error Detection and Reporting)
- `ioHelp` wypisuje informację na temat komend I/O,
- `nfsHelp` wypisuje informację na temat komend nfs,
- `netHelp` wypisuje informację na temat komend związanych z siecią,
- `rtpHelp` wypisuje informację na temat komend związanych z RTP
- `spyHelp` wypisuje informację na temat komend związanych z histogramami zadań,
- `timexHelp` wypisuje informację na temat komend związanych z czasem wykonania procesów,
- `h [n]` pokazuje lub ustawia mechanizm historii powłoki,
- `i [task]` pokazuje zestawienie informacji o uruchomionych zadaniach (patrz rys. 6),
- `ti task` pokazuje informacje z TCB wybranego zadania (rys. 7),
- `sp adr,args...` uruchamia zadanie,
- `taskSpawn name,pri,opt,stk,adr,args...` uruchamia zadanie,
- `td task` kasuje zadanie,

NAME	ENTRY	TID	PRI	STATUS	PC	SP	ERRNO	DELAY
tJobTask	100927a0	103b7310	0	PEND	10129a03105bff48		0	0
tExcTask	10091b60	101a61c0	0	PEND	10129a03101a60c0		0	0
tLogTask	logTask	103bb268	0	PEND	10127f6d105ffee8		0	0
tNbioLog	100935d0	103bf808	0	PEND	10129a031063fef8		0	0
tShell0	shellTask	10654b50	1	READY	101311a01084e0a8		0	0
tWdbTask	wdbTask	1047d328	3	READY	10129a03107ffee8		0	0
tAioloTask>	aioloTask	103da978	50	PEND	1012a403106bfd18		0	0
tAioloTask>	aioloTask	103ddda8	50	PEND	1012a403106ffd18		0	0
tNet0	ipcomNetTask	103cdf490	50	PEND	10129a031073ff24		0	0
ipcom_sys>	10066020	103fd310	50	PEND	1012a403107bfe48		0	0
tAioWait	aioWaitTask	103d7478	51	PEND	10129a031067feb8		0	0

value = 0 = 0x0
-> |

Rys. 6. Wynik wykonania komendy i w powłoce symulatora

- ts task   zadanie zostaje przesunięte w stan suspend,
- tr task   zadanie przechodzi ze stanu suspend w stan ready,
- tw task   pokazuje szczegółowe informacje na temat zadania znajdującego się w stanie pended,
- w [task]   pokazuje zbiorczo informacje na temat wszystkich zadań znajdujących się w stanie pended,

```
-> ti tJobTask
```

NAME	ENTRY	TID	PRI	STATUS	PC	SP	ERRNO	DELAY
tJobTask	100927a0	103b7310	0	PEND	10129a03105bff48		0	0

task stack: base 0x105c0000 end 0x105b0000 size 65536 high 860 margin 64676
exc. stack: base 0x103ba558 end 0x103b7608 start 0x103ba608
exc. stack: size 12112 high 360 margin 11752

proc id: 0x10199fc0 (null)
options: 0x1009007
VX_SUPERVISOR_MODE VX_UNBREAKABLE VX_DEALLOC_STACK
VX_DEALLOC_TCB VX_DEALLOC_EXC_STACK VX_FP_TASK

VxWorks Events

Events Pended on : 0x0
Received Events : 0x0
Options : 0x0 EVENTS_WAIT_ALL

edi = 0x10195100 esi = 0xffffffff ebp = 0x105bff70
esp = 0x105bff48 ebx = 0x00000000 edx = 0x00000000
ecx = 0x00000000 eax = 0x00000000 eflags = 0x00000206
pc = 0x10129a03 status = 0x00000002

fpcr = ffff027f fpsr = ffff0000 fptag = ffffffff op = 7c3
ip = 0 cs = 7c30000 dp = 0 ds = ffff0000
st0 = 7.91516e+268 st1 = 5.95379e-307 st2 = 3.45846e-323 st3 = 1.08208e-304
st4 = 2.122e-313 st5 = 1.08213e-304 st6 = NaN st7 = 0
value = 0 = 0x0
->

Rys. 7. Wynik wykonania komendy ti dla zadania o nazwie tJobTask w powłoce symulatora

- d [adr[,nunits[,width]]]   pokazuje zawartość pamięci,
- m adr[,width]   modyfikuje pamięć o podanym adresie,
- pc [task]   zwraca PC (ang. program counter) zadania,
- devs   pokazuje listę dostępnych urządzeń,
- ld [syms[,noAbort][,"name"]]   ładuje zadanie do pamięci,
- checkStack [task]   pokazuje rozmiar i użycie stosu zadania,

- period secs,adr,args... uruchamia zadanie periodycznie,
- repeat n,adr,args... uruchamia zadanie n razy,
- version pokazuje wersję symulatora i systemu VxWorks,
- shConfig ["config"] pokazuje lub ustawia zmienne powłoki.

Argument task w powyższych komendach może być określony zarówno poprzez nazwę zadania jak i przez jego identyfikator.

Można również uruchamiać aplikacje bezpośrednio z zintegrowanego środowiska rozwoju aplikacji o nazwie Workbench. Takie rozwiązanie jest o wiele wygodniejsze i daje dodatkowe możliwości. W skład tego środowiska wchodzi również oprogramowanie VxView, które z kolei umożliwia pomiary czasów oraz obserwacje wszystkich zdarzeń w systemie, stanów procesów, przełączanie kontekstu, obsługi przerw i pętli jałowej.

Na rys. 8 pokazano wykres wizualizujący pracę aplikacji uruchomionej na symulatorze VxSim.

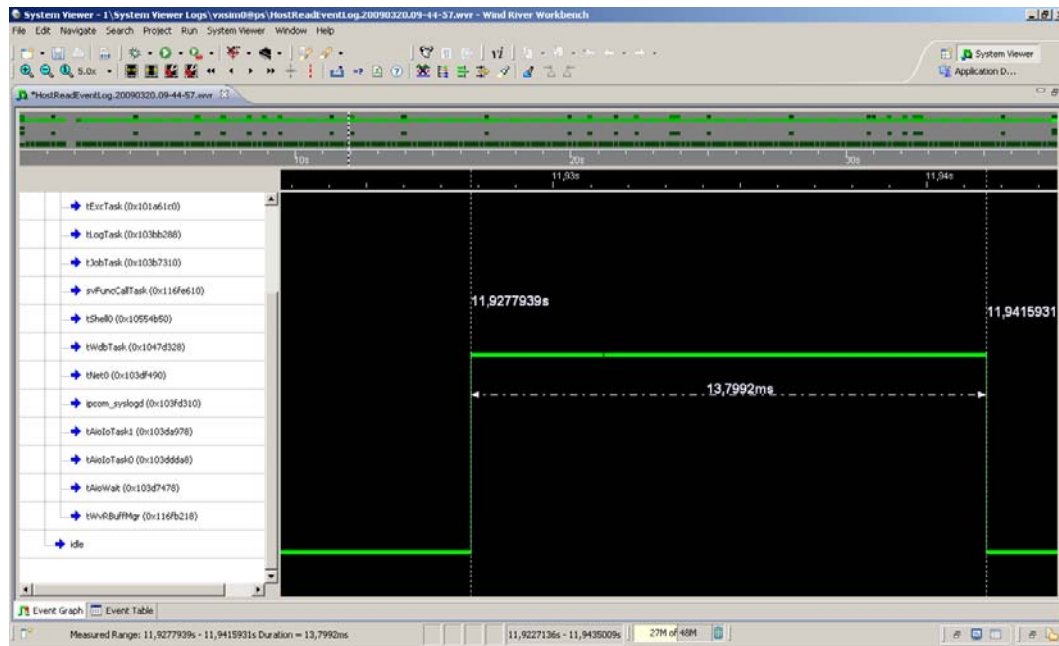

Rys. 8. Wizualizacja symulacji za pomocą modułu Data Monitor (VxView)

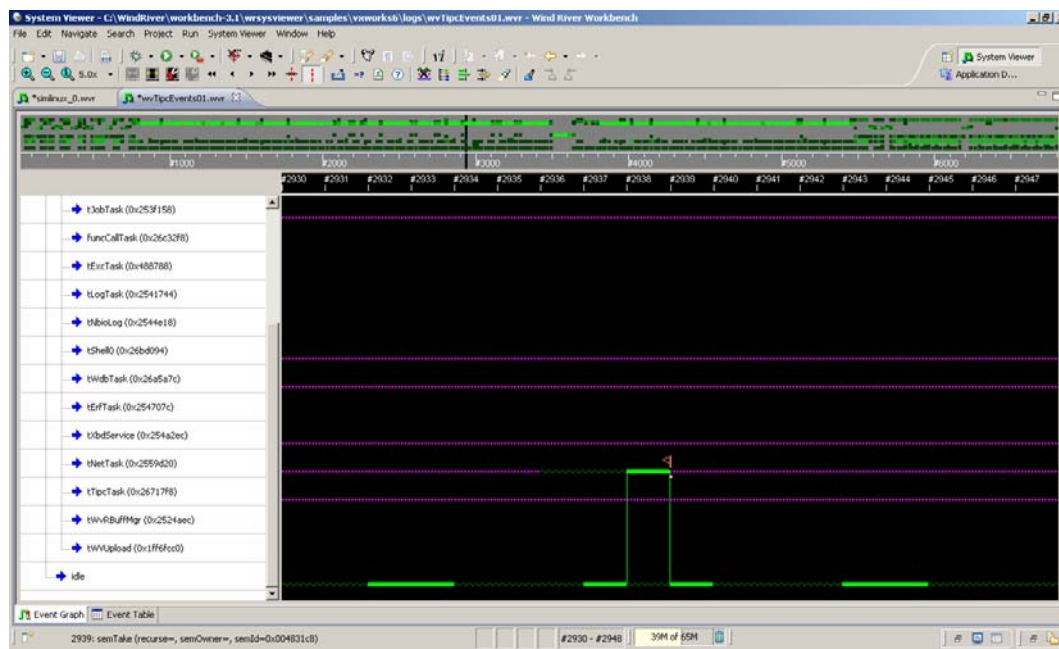
Symulator ten potrafi także zbierać informacje na temat historii zdarzeń, stanu systemu oraz zadań w kolejnych krokach symulacji. Tworzy plik z historią symulacji do późniejszej jej analizy. Analiza taka może być przeprowadzona za pomocą VxView lub innych narzędzi dostępnych w środowisku Workbench takich jak Performance Profiler, Code Coverage Analyzer, Memory Analyzer lub narzędzi innych firm takich jak CodeTest, StethoScope.

Rys. 8 w sposób poglądowy pokazuje zmiany stanów poszczególnych procesów, przełączanie kontekstu oraz zdarzenia, jakie mają miejsce w obserwowanym czasie. Rys. 9 prezentuje możliwość wyznaczenia czasu wystąpienia danego zdarzenia oraz pomiaru przedziału czasu, z kolei na rys. 10 pokazano inspekcję interesującego nas zdarzenia.

Symulator VxSim wraz z dodatkowymi narzędziami stanowi bogate narzędzie umożliwiające przeprowadzenie kompleksowych testów i analiz w sytuacji gdy sprzęt docelowy nie jest dostępny. Środowisko to jest również ciekawe pod względem dydaktycznym i badawczym.

Rys. 9. Pomiar czasu wykonany przy pomocy VxView

Rys. 10. Inspekcja zdarzenia wykonana za pomocą VxView

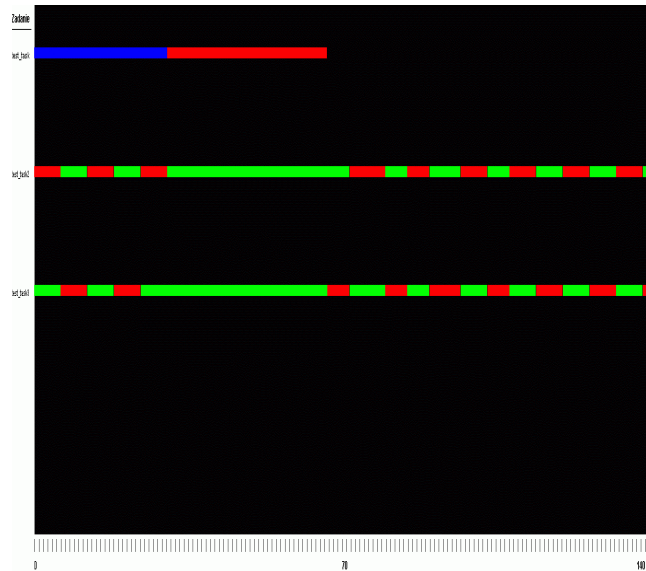
2.3. Symulator uCRTOS

Symulator systemu operacyjnego uCRTOS działa na nieco odmiennej zasadzie niż opisane powyżej środowiska. Scenariusz symulacji zawierający parametry procesów oraz parametry symulacji są przygotowywane i zapisywane w zbiorze dyskowym. Następnie symulator wczytuje dane, przeprowadza symulację i zapisuje jej wynik na dysku w postaci zbioru.

Symulowane są zmiany stanów procesów, ich okresowe uruchamianie oraz różne algorytmy szeregowania procesów w systemie. Nie są jeszcze w chwili obecnej w pełni zaimplementowane mechanizmy komunikacji między procesami.

Symulator ten jest intensywnie rozwijany i planowane jest wyposażenie go również z dodatkowymi narzędziami umożliwiającymi zarówno analizę jak i wizualizację wyników symulacji.

Rys. 11. Przykładowy ekran z rozwijanego symulatora systemu uCRTOS

3. PODSUMOWANIE

Symulacja systemu operacyjnego czasu rzeczywistego i aplikacji na nim uruchamianych jest ważnym etapem tworzenia aplikacji. Oczywiście kolejnym krokiem jest uruchomienie aplikacji na sprzęcie docelowym. Zdarza się jednak czasem, że sprzęt docelowy nie jest dostępny w chwili, gdy należy rozpocząć testy, wtedy użycie symulatora pozwala na przezwyciężenie tego problemu. Symulatory mają również duże znaczenie w badaniach oraz dydaktyce. Jednym z najlepszych symulatorów systemu czasu rzeczywistego jest zaprezentowany powyżej VxSim symulujący pracę systemu VxWorks.

4. LITERATURA

- [1] Baranowski R.: Mikrokontrolery AVR ATmega w praktyce BTC, Warszawa, 2005
- [2] Cottet F., Delacroix J., Kaiser C., Mammeri Z.: Scheduling in Real-Time Systems, Wiley, NY, 2002
- [3] <http://carbonkernel.org>
- [4] <http://cpuss.codeplex.com>
- [5] <http://wsim.gforge.inria.fr/>
- [6] <http://www.atmel.com/default.asp>
- [7] <http://www.cise.ufl.edu/~fishwick/CPUDisk>
- [8] <http://www.ontko.com/moss>
- [9] Szymczyk P.: Systemy operacyjne czasu rzeczywistego. AGH, Kraków, 2003
- [10] Wind River VxWorks Simulator USER'S GUIDE 6.7, Wind River Systems, Alameda, 2008